

ସବୁ ସୁନ୍ଦର

ରବୀନ୍ଦ୍ରବାବୁଙ୍କ ଘର । ତାଙ୍କ ଘର ପଛପଟେ ଗୋଟିଏ ଛୋଟ ବଗିଚା ଅଛି । ବଗିଚାଟି ନାନା-ଜାତିର ଫୁଲ ଓ ଫଳ ଗଛରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ । ରୋଷେଇ-ପାଇଁ ପ୍ରତିଦିନ ବଗିଚାରୁ କିଛି ନା କିଛି ପରିବା ମିଳେ । ଉପରଓଳି ରବୀନ୍ଦ୍ରବାବୁ ବଗିଚାରେ କାମ କରନ୍ତି । ଗୋଟିଏ ଗଛ ମୂଳେ ବସି ଖବର କାଗଜ ପଢ଼ନ୍ତି ।

ଆଜି ରବିବାର । ରବୀନ୍ଦ୍ରବାବୁଙ୍କ ସହିତ ତାଙ୍କ ନାତି ନାତୁଣୀ ବଗିଚା କାମରେ ଲାଗିଛନ୍ତି । ପିଲାଙ୍କ ସହ ଜେଜେ ଖୁସିରେ କଥାଭାଷା ହେଉଥା'ନ୍ତି । ଜେଜେ କହିଲେ, “ପିଲେ, ବିଭିନ୍ନ ରତୁରେ ଆମ ବଗିଚାଟି କିପରି ଦେଖାଯାଏ, ତୁମେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିଥିବ ।” ପିଲାମାନେ ହଁ କହିଲେ । “ତେବେ କହିଲ, ତୁମ ଭିତରୁ କାହାକୁ କେଉଁ ରତୁ ଭଲ ଲାଗେ, ଆଉ କାହିଁକି ଭଲ ଲାଗେ ?”

ମିତା କହିଲା, “ମୋତେ ବର୍ଷା ରତୁ ଭାରି ଭଲ ଲାଗେ । ଏଇ ସମୟରେ ପ୍ରଚୁର ପାଣି ମିଳେ । ଗାଧୁଆପାଧୁଆ, ଧୁଆଧୋଇରେ ଖୁବ୍ ସୁବିଧା ହୁଏ । ଚାରିଆଡ଼ ନୂଆ ଗଛପତ୍ରରେ ସୁନ୍ଦର ଦେଖାଯାଏ । ବଗିଚାରୁ ବହୁତ ପନିପରିବା ମିଳେ ।”

ଜେଜେ ତାଙ୍କ ନାତିକୁ ଚାହିଁ କହିଲେ, “ଏବେ ମିଟୁ ତୁ କହ, ତୋତେ କେଉଁ ରତୁ ଭଲ ଲାଗେ ?”

ମିରୁ ପଞ୍ଚମ ଶ୍ରେଣୀରେ ପଢ଼େ । ସେ କହିଲା, “ଜେଜେ, ମୋତେ ଶୀତ ରତୁଟି ଭାରି ଭଲ ଲାଗେ । କାରଣ ଏଇ ସମୟରେ ଗରମ ବା ବର୍ଷା ନ ଥାଏ । ଦେହକୁ କଷ୍ଟ ହୁଏ ନାହିଁ । ଲୋକେ ବିଲରୁ ଫସଲ ଅମଳ କରନ୍ତି । ବାଡ଼ିବଗିଚାରୁ ନାନା ପ୍ରକାର ପନିପରିବା ମିଳେ । ସଭିଏଁ ମନ ଖୁସିରେ ପୁନେଇଁ ପରବ ପାଳନ୍ତି ।”

ଏବେ ବଡ଼ ନାତୁଣୀ ମାଧବୀର ପାଲି । ସେ ସପ୍ତମ ଶ୍ରେଣୀରେ ପଢ଼େ । ମାଧବୀ କହିଲା, “ଜେଜେ, ମୋତେ ଗ୍ରୀଷ୍ମ ରତୁ ଭଲ ଲାଗେ । ଏହି ରତୁରେ ବର୍ଷା କାଦୁଅ ନ ଥାଏ କି ଶୀତରେ ଦେହ ଥରୁ ନ ଥାଏ । ଚାରିଆଡ଼ ସଫା ସୁତୁରା । ବେଳେବେଳେ ଟାଣ ଖରା ହେଲେ ବି ଏହି ରତୁପାଇଁ ପୃଥିବୀରେ ବର୍ଷା ହୁଏ ।”

ଜେଜେ ତାଙ୍କ ନାତିନାତୁଣୀଙ୍କର କଥା ଶୁଣି ଖୁସି ହୋଇ ହସିଲେ । ସାନ ନାତୁଣୀ

ମିତା ପଚାରିଲା, “ଜେଜେ, ତୁମକୁ କେଉଁ ରତୁ ଭଲ ଲାଗେ କୁହ ନା !

ଜେଜେ କହିଲେ, “ମୋତେ ସବୁ ରତୁ, ସବୁ ମାସ ଭଲ ଲାଗେ । ଯେଉଁ ରତୁ ହେଉନା କାହିଁକି, ତାହା ଆମର କିଛି ଉପକାର କରେ । ମିତା ତ କହିଛି, ବର୍ଷା ରତୁ ତାକୁ କାହିଁକି ଭଲ ଲାଗେ । ତୁମେ ସବୁ ଜାଣିଛ, ବର୍ଷା ରତୁରେ କିଭଳି ପୃଥିବୀରେ ଜୀବଜନ୍ତୁ, ଗଛଲତା ଇତ୍ୟାଦି ପାଣି ପାଆନ୍ତି । ନଈ, ନାଳ, ପୋଖରୀ, ଗଡ଼ିଆ ପାଣିରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ଋଷବାସପାଇଁ ସୁବିଧା ହୁଏ ।

ଯେଉଁ ଅଞ୍ଚଳରେ ବର୍ଷା ହୁଏନି, ସେ ଅଞ୍ଚଳ ମରୁଭୂମି ପାଲଟିଯାଏ । ଆଉ ଗୋଟିଏ କଥା ତୁମେ ଜାଣିଛ ? ଗ୍ରୀଷ୍ମଋତୁ ନ ଥିଲେ ବର୍ଷାରତୁ ବି ନ ଥା'ନ୍ତା । ଖରାଦିନେ ସୂର୍ଯ୍ୟ କିରଣରେ ନଈ, ନାଳ, ପୋଖରୀ, ଗଡ଼ିଆର ପାଣି ବାଷ୍ପ ହୋଇ ଆକାଶକୁ ଉଠିଯାଏ । ସେଇ ବାଷ୍ପ ମେଘଖଣ୍ଡ ହୋଇ ଭାସୁଥାଏ । ସେଇଥିରୁ ବର୍ଷା ହୁଏ ।”

ପିଲାମାନେ ଖୁବ୍ ଆଗ୍ରହରେ ଜେଜେଙ୍କ କଥା ଶୁଣୁଥିଲେ । ଜେଜେ ପୁଣି କହିଲେ, “ଖରାଦିନେ ଆମ୍ଭ ପାଚେ, ପଣସ ପାଚେ, ସପୁରି ପାଚେ । ଏଇ ଋତୁରେ ତରଭୁଜ ଓ ତାଳସଜ ବି ମିଳେ । କେଡ଼େ ସୁଆଦିଆ ଏଇ ଫଳଗୁଡ଼ିକ !”

ପିଲାମାନେ ଖୁସିରେ ତାଳି ମାରିଲେ । ଜେଜେ ପୁଣି କହିଲେ, “ଶୀତଋତୁ ବି ସେଇଭଳି ମନ୍ଦ ନୁହେଁ । ଏଇ ଋତୁରେ କେତେ ଜାତିର ଫୁଲ ଫୁଟେ, କେତେ ଜାତିର ପନିପରିବା ଋଷ କରାଯାଏ । କେତେ ପ୍ରକାର ଫସଲ ମଧ୍ୟ ଅମଳ କରାଯାଏ । ବାଟଘାଟ ପରିଷ୍କାର ଥାଏ । ତେଣୁ ସବୁ ଋତୁ ଆମ ପାଇଁ ଭଲ । ସବୁ ଋତୁ ସହିତ ଆମେ ନିଜକୁ ଖାପଖୁଆଇ ଚଳିବା ଉଚିତ ।”

ପିଲାମାନେ ଜେଜେଙ୍କ କଥା ଶୁଣି କହିଲେ, “ଜେଜେ ଆମର ଠିକ କଥାଟିଏ କହିଲେ ।”

ଆସ ଜାଣିବା କେତୋଟି ନୂଆ ଶବ୍ଦ

ପ୍ରଭୁର	ପୁନେଇଁପରବ	ଲକ୍ଷ୍ୟ	ସଭିଏଁ
ଅମଳ	ଖାପଖୁଆଇବା	ମନ୍ଦ	ଋତୁ

ଶିକ୍ଷକଙ୍କପାଇଁ ସୂଚନା :

- ପ୍ରତ୍ୟେକ ଋତୁରେ ପରିବେଶ ସୁନ୍ଦର ଓ ଉପଯୋଗୀ, ଏ କଥାର ଧାରଣା ଦେବେ ।
- ଆମ ଚାରିପାଖରେ ପ୍ରକୃତି କିପରି ଆମ ପାଇଁ ଫଳପୁଲ, ପନିପରିବା ଭରି ଦେଇଛି, ଏ କଥାର ଗୁରୁତ୍ବ ବୁଝାଇବେ ।
- ବର୍ଷିକ ବାରମାସ ଓ ଛଅ ଋତୁ ଏବଂ ଜୀବଜଗତ ଉପରେ ଏହାର ପ୍ରଭାବ ଆଲୋଚନା କରିବେ ।

୧. ଆସ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେବା ।

- (କ) ରବୀନ୍ଦ୍ରବାବୁଙ୍କ ଘର ପଛ ପାଖେ କ'ଣ ଅଛି ?
- (ଖ) ବଗିଚାରୁ ରବୀନ୍ଦ୍ରବାବୁ କ'ଣ ସବୁ ପାଆନ୍ତି ?
- (ଗ) ରବୀନ୍ଦ୍ରବାବୁ କେଉଁଠାରେ ଖବର କାଗଜ ପଢ଼ନ୍ତି ?
- (ଘ) ମାଧବୀକୁ କେଉଁ ରତ୍ନ ଭଲ ଲାଗେ ଓ କାହିଁକି ?

୨. ପାଠରୁ ଉତ୍ତର ଖୋଜି ଲେଖିବା ।

- (କ) ଜେଜେ ପ୍ରତିଦିନ ଉପରଓଳି କ'ଣ କରନ୍ତି ? _____
- (ଖ) ରବିବାର ଦିନ କିଏକିଏ ଜେଜେଙ୍କ ସହ କାମ କରୁଥିଲେ ? _____
- (ଗ) ମିଟୁ କେଉଁ ଶ୍ରେଣୀରେ ପଢ଼େ ? _____
- (ଘ) ମିତାକୁ କେଉଁ ରତ୍ନ ଭଲ ଲାଗେ ? _____
- (ଙ) ମାଧବୀକୁ କାହିଁକି ଗ୍ରୀଷ୍ମରତ୍ନ ଭଲ ଲାଗେ ? _____

୩. ଆସ ଦେଖିବା, ପଢ଼ିବା ଆଉ ଲେଖିବା ।

- (କ) ଯେପରି - ନାତିର ବିପରୀତ ଲିଙ୍ଗ ନାତୁଣୀ ହୁଏ
ପୁଅର ବିପରୀତ ଲିଙ୍ଗ ଝିଅ ହୁଏ
ସେହିପରି ଅଜା _____ ବାପା _____
ଭାଇ _____ ମାମୁ _____
ମଉସା _____ ପିଉସା _____
ଶିକ୍ଷକ _____ ରାଜା _____

(ଖ) ଯେପରି - ବହୁତ ଭଲ - ଭାରି ଭଲ, ବହୁତ କଷ୍ଟ - ଭାରି କଷ୍ଟ

ସେହିପରି - ବହୁତ ଚଗଲା - _____ ବହୁତ ଉଚ୍ଚ - _____

୪. ଆସ ବାକ୍ୟଟିକୁ ଠିକ ଭାବରେ ସଜାଇ ଲେଖିବା ।

(କ) କାମ ବଗିଚାରେ ରବାନ୍ଦ୍ରାବୁ ଉପର ଓଳି କରନ୍ତି । _____

(ଖ) ପାଳନ୍ତି ପୁନେଇଁ ପରବ ମନରେ ସଭିଏଁ ଖୁସି । _____

(ଗ) କେତେ ପ୍ରକାର ମଧ୍ୟ ଅମଳ ଫସଲ କରାଯାଏ । _____

୫. ଆସ ତଳେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଶବ୍ଦକୁ ନେଇ ବାକ୍ୟ ଗଢ଼ିବା ।

ଖାପଖୁଆଇ, ପୁନେଇଁପରବ, ଅମଳ, ସଫାସୁତୁରା, ପାଳି

୬. ତଳ କଥାଗୁଡ଼ିକ କିଏ, କାହିଁକି କହିଛି ?

(କ) “ମୋତେ ଶୀତରତୁଟି ଭାରି ଭଲ ଲାଗେ ।”

(ଖ) “ମୋତେ ବର୍ଷାରତୁଟି ଭାରି ଭଲ ଲାଗେ ।”

(ଗ) “ମୋତେ ସବୁ ରତୁ, ସବୁ ମାସ ଭଲ ଲାଗେ ।”

(ଘ) “ମୋତେ ଗ୍ରୀଷ୍ମରତୁଟି ଭଲ ଲାଗେ ।”

୭. ଆମେ ତଳେ ଥିବା ଚିତ୍ରକୁ ଦେଖିବା । ସେଇ ଚିତ୍ର ବିଷୟରେ କିଛି ଲେଖିବା ।

